

Vlada pa se ne zadovoljuje s tem, ampak se resno peča z vprašanjem, kako bi se moglo prebivalstvu tudi še drugače pomagati z državnim denarjem, da si zopet prenove vinograde. Vse potrebno se je že ukrenilo. Vidi se iz tega, da je posl. Žičkar storil vse mogoče za naše vrle, a sedaj bedne Haložane.

Zmaga Čehov.

V zadnjem »Slov. Gosp.« ste čitali, da so krščanski socialci skušali preprečiti češko obstrukcijo s tem, da so predlagali, naj se sploh vse prošnje dobesedno ponatisnejo v sejnem zapisniku. A ko so se Čehi na podlagi pravičnega reda uprli temu predlogu, ga je poslanec Wohlmeier zopet umaknil. V seji 17. maja je pa Čehom pretila druga nevarnost. Glasovalo se je o neki peticiji po imenih. Izid glasovanja pokaže, da je bilo v zbornici manje kakor 100 poslancev; proti dotični prošnji je glasovalo 93 poslancev, za njo nihče. Predsednik dr. Fuchs izjavi, da to glasovanje ni bilo postavno; preložil je torej sejo za pol ure. Temu so se uprli na vso moč Čehi; toda predsednik odide iz zbornice in seja se je pretrgala. Ko se pozneje dr. Fuchs zopet povrne v zbornico, dá število navzočih poslancev prešteti; bilo jih je 123, toraj v zadostnem številu. Hotel je toraj sejo nadaljevati. Toda Čehi so se mu uprli z novo močjo. Dokazala sta dr. Pacak in dr. Herold, da predsednik bi bil moral v tistem trenutku, ko je videl, da ni 100 poslancev v zbornici, sejo zaključiti, drugo sejo pa pismeno naznaniti. Dr. Fuchs se izgovarja sem ter tje. Slednjč se pa Čehom vendar uda, seje zaključiti in prihodnjo sejo naznani pismenim potom. A seja za sejo se trati samole s tem, da se prebirajo dobesedno došli dopisi in se glasuje po imenih. Dokler se Čehom ne dajo pravice, ne bo rednega delovanja v zbornici.

Interpelacija. Predlog.

V seji 18. majnika je vložil poslanec Žičkar interpelacijo zastran dvojne mere, s katero postopa državno pravdnistvo v Celji nasproti nemškemu in slovenskemu časniku. Med tem, ko dovoli, da sme »Deutsche Wacht« vedno zmerjati Slovence, zasega opetovano slovensko »Domovino«. V isti seji je poslanec dr. Gregorec vložil predlog, naj se vstanovi na Spodnjem Štajarskem obrtna šola. Slovanski obrtniki morajo svoje skušnje delati v nemškem jeziku v nemškem Gradcu. — Narobe svet.

Politični ogled.

Državni zbor se snide še-le 8. junija. Med tem se bodo vršila pogajanja s Čehi, ki so z obstrukcijo pokazali, da imajo tudi dovolj moči, da preprečijo kakor Nemci vsako delo v državnem zboru. Zraven pa še so pokazali, da znajo delati obstrukcijo mnogo dostojnejše nego Nemci, ki so se za časa obstrukcije vedli kot največji pobalini.

Kranjski katoliški politiki so se takoj začetkoma Koerberjevega vladanja precej odločno obračali proti češki obstrukciji in bati se je bilo, da tudi v državni zbornici nastopijo tako odločno ter s tem pretrgajo prijateljske vezi Čehov z Jugoslavani. Kranjski Slovenci bi namreč radi, da se kmalu reši vladni predlog o zidanju bohinjske železnice. Sedaj pa se zdi, da so si premislili. »Slovenec« namreč zadnji ponedeljek piše: »Deset bohinjskih železnic nas ne reši narodne smrti, ako ostanemo osamljeni (brez Čehov) v boju za obstanek. Pred očmi je treba imeti celokupni narod slovenski, a ne nekaj krajevnih koristij, ki so v narodnem pogledu dvomljive vrednosti.«

Španija. V nekaterih pokrajinah te države je nastal upor proti vladi, ki nalaga ljudstvu neznosne davke. Vladi se je sicer posrečilo začasno omejiti upor, a dokler bo vlada skrbela le za to, da dobi davke od ubogega ljudstva, ni upanja, da bi se mogla Španija gmotno razvijati.

Bulgarija. Tudi v tej deželi je bil velik upor kmetov proti uradnikom, ki so s silo iztirjavali brez usmiljenja davke od ljudstva. Bolgarski kmetje so vsled slabe letine popolnoma osiromašili. Zdaj misli vlada zmernejše postopati proti ubožnim poljedelcem, kar bi bilo tudi jako umestno.

V Srbiji so obhajali sredi minolega tedna rojstveni dan matere kraljice Natalije, ki prebiva na Francoskem. Sin kralj Aleksander ji je tudi brzojavil čestitko, a ona je ni vsprejela, ker noče nič več čuti o svojem po brezvestnem Milanu zapeljanem sinu.

Italijanski zbor je razpuščen in že prihodnje dni se vrše nove volitve.

Vojska v Južni Afriki. Zopet nove nezgode so doletele Bure. Angleži so jim ujeli dva generala in vrhovnega poveljnika Botha. Pri Mafekingu pa so zajeli vso bursko armado s topovi vred. Zdaj gre Burom srčno slabo!

Dopisi.

Iz Jarenine (Desetletnica jareninskega bralnega društva.) Dne 11. maja letošnjega leta je preteklo 10 let, odkar deluje kmečko bralno društvo v Jarenini. Ker je društvo že res veliko storilo v tem kratkem času svojega obstanka za probujo jareninskih Slovencev, posebno še jareninske mladine, je sklenil odbor na skromen a dostojen način proslaviti desetletnico društvenega delovanja.

To se je zgodilo v nedeljo dne 13. maja. Po večernicah so se kmalu napolnili prostori hiše Fišerjeve do zadnjega kotička. V velikem številu so došli naši možje pa tudi žene, še v večjem naša vrla mladina. Društveni podpredsednik pristrčno pozdravi navzoče ljudstvo in na to spregovori iskreno besedo v proslavo desetletnega obstanka bralnega društva. Najprej poda kratko zgodovino društva. Ustanovil je društvo s pomočjo vrlega učitelja Hauptmana za narod vneti kaplan Murkovič, sedaj župnik pri Sv. Barbari v Haložah. Ustanovni zbor, na katerem je imel slavnostni govor dr. Pipuš iz Maribora, se je vršil dne 11. maja 1890. Skozi 6 let je vodil društvo posestnik Leop. Zupanič, štiri leta pa posestnik Ivan Sekol. Do l. 1897 se je veliko trudil za društveni napredek tajnik in knjižničar mladenič Franc Jančič, poznejša 3 leta pa mladenič Alojzij Drozg. Leta 1890 je društvo štel 30 pevcev pod vodstvom učitelja Hauptmana, po njegovem odhodu je pevski zbor nekaj let počival, a l. 1896 se je zopet vzbudil po prizadevanju učitelja Conča. Tekom 10 let je bilo vpisanih v društveni imenik 242 udov, ki so v tem času zložili 567 gl. 74 kr. udnine in podpornine. Društvena knjižnica sedaj šteje blizu 800 knjig; v 10 letih so udje prebrali okoli 9200 knjig, največ v zadnjih treh letih. To so gotovo lepi uspehi!

Za probujo našega ljudstva so na eni strani delovale vsakoletne različne veselice, slavnosti in mnogoštevilni podučni shodi bralnega društva, na drugi strani pa njegove knjige in časopisi. Na ta način se je zavedel svoje narodnosti marsikater prileten Jareninčan, vzlasti pa jareninska mladina, ki je po bralnem društvu postala posebna prijateljica dobrih knjig in časnikov. Kakor je na eni strani bralno društvo zavetišče naše slovenske mladine, je na drugi strani zibelka narodnega preporeda Jarenine, zibelka vseh drugih narodnih društev v Jarenini. Količega pomena in kolike koristi je za Jarenino bralno društvo, je sedaj vsakemu jasno. Vse kar pri nas pošteno misli in čuti, je vneto za naše društvo; nasprotnikom je seveda trn v peti. Društveni podpredsednik je za to končal svoj slavlilni govor z željo, naj bi se vsi narodni Jareninčani s celim srcem oklepali važnega društva tudi v bodoče, naj bi posebno jareninska mladina iz društvenih knjig in časnikov zajemala vedno večjo lju-

bezen do vere in do maternega jezika. Zbovalci so razumeli besede govornikove ter navdušeno pritrdili izraženi želji.

Pesmi »Naš narodni dom«, »Dedova knjiga«, »Skopuh« in »Zapuščena ribica«, ki so je deklamovali eden mladenič in dve deklici, so vsem dopadle, saj so je naši deklamovalci tudi kaj lepo prednašali.

Veliko veselje so med zbovalci povzročila pozdravna pisma zunanjih prijateljev in podpornikov našega društva: gosp. župnika Murkoviča, odvetnika dr. Pipuša in milost. prošta Fleka.

Tako sicer na skromen pa pristrčen način smo slavili desetletnico za Jarenino prevažnega društva. Bog pa naj njegovo delovanje blagoslovlja tudi v prihodnosti, saj bo društvo tudi v bodoče delovalo na pravi krščanski podlagi za narodni napredek in omiko vseh svojih udov.

V čast Bogu, Jarenini v slavo,
za vero sveto, za omiko pravo,
o društvo bralno, le deluj,
za dobro vse nas navdušuj!
Da bo za vero, dom vsa Jarenina vneta,
na to deluj, še rasti, cveti mnoga leta!

Iz Starega trga. (Naznanilo in vabilo.) Nismo se varali v svojih nadah, ktere smo pred nekaterimi meseci razodeli bralcem »Slov. Gospodarja«. Starotržani spoznali so res, da je skrajni čas, da se zbudijo iz nezavednosti ter začnejo krepko gibati, da jim njihovi trdonemški (!) sosede ne vzrastejo nad glavo, kar je tem bolj nevarno, ker morajo svojo deco pošiljati v Slovegraško šolo, kjer je nemščina imenitna, gizdava gospa, slovenščina pa borna dekla, na katero se najbolj ozir jemlje le takrat, kadar treba mošnjček odpreti in plačati. Kako se v taki šoli podučuje slovenski jezik in goji ljubezen in spoštovanje do maternega jezika v sreih slovenskih otrok, je umljivo vsakemu, ki pozna prijaznost Nemcev do slovenskega naroda. Zato so si nekateri zavednejši Starotržani omislili drugo šolo, ki naj popravlja napake njihove ljudske šole, ter Slovence tega kraja v slovenskem, njim umljivem jeziku, izobrazuje in v njih ljubezen za milo materinsčino vnema. Ta nadepolna, prepotrebna šola ima biti Starotržanom »Kmetijsko bralno društvo«.

Na binkoštni pondeljek po večernicah bode se to društvo otvorilo v prostorih narodnega gospoda Petriča po običajnem redu. Razlagala se bode potreba in namen takega društva, razlagala pravila, volil se odbor in sprejemali udje. Potem sledi prosta zabava. Štirinajst dni po ustanovitvi priredi bralno društvo svojim udom prvo veselico z zanimivim vspeedom.

Starotržani! Pridite v obilnem številu k otvoritvi, da boste slišali, zakaj da se gre in pristopite društvu vsi, ki hočete ostati Slovenci in nočete postati nemškutarji!

Od Sv. Jakoba v Slov. goricah. Poučni shod kmetijske zadruge dne 20. maja je bil dobro obiskan in vzbudil veliko zanimanje. Zasluga za to gre glavnemu govorniku potovalnemu učitelju g. Jelovšku, ki je govoril navdušeno, zanimivo in domače. Podal pa je za zdaj začetne nauke o govedo- in svinjereji; in vredno je, da glavne točke njegovega govora podamo še drugim v pouk.

Živinoreja je v sedanjem času za kmeta najbolj važna, ker mu daje gotov dobiček, bolj kakor obdelovanje polja. A štajarski Slovenec je većinoma, ne živinorejec, ampak živinski barantač, zato pa većinoma z doma, in mu vsled tega peša gospodarstvo, ker se pogreša glavna moč. Brigati se treba, da se doma priredi dobra živina.

Krivo pa, da pri nas živinoreja ne prospava, je 1. ker većinoma nimamo plemena (pasme) za naše kraje udomačenega; 2. ker ne ohranimo prave živali za pleme; nedorjena, premlada živina se jemlje većinoma v plemensko porabo. Nikdar prvo ali drugo tele za pleme! Najboljše za pleme je 3., 4., 5., 6. Od 7. naprej že ne velja. Treba tudi imeti doraščene bike, ne 2, 3, ampak 5 do

9 let staro. 3. Krivo je tudi skotenje o nepravem času. Zato so krave slabe dojnice, teleta slabotna. Najboljši čas v jesen od Vseh svetnikov do novega leta. Tele se tako po zimski nasesa, navadi na krmo in se spomladi že pase.

Svinja zmiraj denar da. Da pa svinjereja peša, je krivo tudi prezgodnje oplemenjenje, in da se zgodnji zarod hrani za pleme. Ne od prvega gnezda hraniti za zarod, še-le od 2.—4., če gre 5., 6.! Tudi čas skotenja je važen! Za pleme najboljši prasci, skoteni v mesecu aprilu; tudi še v času od sv. Jakoba do Vel. Gospojnice. Ne dvakrat v letu prasice goniti, ker oslabi preveč, in prasci tudi preslabotni. Kriva slabotnosti svinj in njih bolezn, posebno perečine, pa je posebno sorodnost med njimi.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Gospod Karol Pleiweis, notar v Radečah pri Zidanem mostu, se je poročil z gospico Emo Juvančičevo iz Radeč.

Promocija. Dne 8. t. m. promoviran je bil na graškem vseučilišču na čast doktorja prava gospod Božo Križan, sin kr. gimnaz. profesorja gosp. dr. Josipa Križan v Varaždinu.

Umrl je v nedeljo tukajšni nemški odvetnik in občinski svetovalec dr. A. Miklauc.

Iz šole. Nadučitelji so postali pri Sv. Ilju v Slov. gor. Fortunat Sadu iz Ščavnice, pri Sv. Duhu v Ločah Johann Hönigmann iz Felddorfa, na Frankolovem Ivan Štukelj iz Svetine. Voditelj šole v Topolšici je postal Franc Lorber iz Sv. Floriana na Boču. Učitelji oziroma učiteljice so postali: V Libojah Ivan Piliš iz Št. Lovrenca pri Prozinu, na mestni deški šoli v Ptujju Johann Wolf iz Arnovža, na okoliški šoli Ptujski J. Kopic iz Novecerkve in Val. Kajnih iz Vurmburga, v Vuzenici Alojz Schamp iz Vuhreda. Stalno so nastavljeni: Peter Loparnik pri Sv. Tomažu, Anton Hohnjec pri Sv. Petru pod gorami, Jožef Čuček pri Sv. Rupertu, Antonia Fuchs pri Sv. Jederti nad Laškim, Izabela Sark v Vuhredu, Henrieta Berlic v Podsredi, Klotilda Hiti na Bizeljskem, Amalia Sket v Št. Juriju na j. ž., Franciska Tajnik v Polzeli.

V Partinji v Slov. goricah se nahaja sledeči napis: »Josef Tschutschek's Gasthaus zur Linde. Gostilna.« Oj ti ljubi Tschutschek, ali bi ne bil lepši slovenski napis: »Jožef Čučekova gostilna pri lipi.« Proč z nemškimi napisi na Slovenskem. Idite na Nemško in nam povejte potem, koliko gostilničarjev ima tam slovenske napise? Nihče, ker vsi spoštujejo materni svoj jezik.

Skoff Grega iz Sv. Jakoba v Slov. gor. je pri volitvah v okrajni zastop mariborski volil z Nemci in bil tudi od njih izvoljen. To sicer nikogar ni presenetilo. A po volitvi ni hotel iti Skoff z nemškimi volilci v kazino, ampak si je mislil, zdaj po volitvi pa bom s Slovenci »držal«, in prišel je v Narodni dom v sobo, kjer so naši volilci bili zbrani. Toda komaj je vstopil, nastala je med našimi volilci vsled tega drznega koraka tako glasna nevolja, da je Skoff sam rad hipoma izginil.

Velik strah je nastal zadnji četrtek pri volitvi v okrajni zastop mariborski med nemškimi in posilinemškimi volilci, ko so prikorakali naši možje pod vodstvom vrliga župana in veleposestnika g. Franca [Pišeka, na volišče. Šentiljski Pistor je predlagal, naj se voli po njem predlagana nemška komisija z vsklikom. Posilinemški volilci so kar udano prikimali, slovenski možje pa so ponosno predlog odklonili, ker so hoteli imeti svoje može v komisiji, ter zahtevali naj se voli z listki. »Ta odločen predlog je nemške može tako zmešal, da so za trenolek pozabili na svoje kandidate za komisijo. In ker se jim je ime Gornik zdelo preveč slovensko, niso ga

upali voliti, dokler se jim ni zmeta raztolmačila, ter so volili našega vrliga Brezonellija, ki je bil tudi res izvoljen, a Gornik je propal. Pistorju je postalo tako vroče, da je parkrat prišel h g. Pišek ter mu britko tožil: »Zakaj nam to delate, zakaj nam to delate?« Nemcem se je le odleglo, ko so bile volitve končane. Pred značajnimi slovenskimi kmeti imajo tudi meščani respekt!

Vrlo so se držali naši slovenski možje pri volitvah v okrajni zastop mariborski. Že pri volitvi v komisijo se je pokazalo razmerje 60 slovenskih glasov proti 69 nemškim. In razmerje je tudi ostalo pri volitvi. To je dokaz, da so naši možje značajni in zaupanja vredni možje. Imed naših volilcev jih je 12 ostalo doma. Nekateri pa, na koje smo prej tudi računili, smo jih videli pri volitvi kot izdajice med nemškimi volilci, kjer so ponižno lovili sladke smehljaje z obrazov zapovedujočih meščanov. Čast našim možem, sramota čez izdajice!

Slovenski kandidatje za mariborski okrajni zastop iz skupine kmečkih občin so bili: Pišek Franc, posestnik v Hotinji vasi, Lorber Jožef, posestnik pri Sv. Petru, Serne Jožef, posestnik na Smolniku, Grahornik Jakob, posestnik v Lazah, Zupanič Ignac, posestnik v Jarenini, Kelemina Matija, župnik v Št. Ilju, dr. Pipuš R., odvetnik v Mariboru, Turner Miha, posestnik v Framu, Lingl K., posestnik v Rušah. Kakor znano, so dobili le 60 glasov, 9 manj ko nemški kandidatje. Izvoljeni so torej privrženci nemških meščanov: Marinscheg M., gostilničar, Roth J., gostilničar, Rottner L., gostilničar, Wiesthaler J., gostilničar, Wregg J., gostilničar, Weingerl F., poštar, Koprivnik M., mlinar in posestnika Damian iz Sv. Jurija ter Skoff Grega iz Št. Jakoba.

Mraz je bil v ponedeljek zjutraj po mariborski okolici. Več močnih strelav na nemški Kalvariji je naznanilo že kmalu po polnoči, da se je bati mraza. Vinarska šola, Soss, Badl, baron Tvikel in še mnogi drugi vinogradniki naokoli so začeli kuriti, da zabranijo z dimom mraz. S kakšnim uspehom, se bo kmalu pokazalo.

Nemcem na Muti se še ni pomirila kri, odkar se je odprla tamkaj slovenska šola. Pravijo slovenskim kmetom, da na nemški šoli radi uvedejo par ur za slovenščino, če se opusti slovenska šola. Verjamemo! — V Marenbergu so res uvedene slovenske ure, toda skušenega učitelja ni za slovenščino, če prav je ministerstvo to ukazalo.

Politični shod v Št. Ilju v Slov. goricah! Jareninsko politično društvo priredi v nedeljo dne 27. maja velik političen shod v Št. Ilju v Slov. goricah v prostorih g. Fr. Celcerja ob pol 4. uri popoldne. O izstopu slovenskih poslancev iz dež. zbora in o krivicah, ki se nam godé, bo govoril dež. poslanec župnik Miha Lendovšek. Na to še nastopita slavna kmečka govornika veleposestnik Fr. Mlakar iz Hošnice pri Slovenski Bistrici in narodnjak Peter Novak iz Slov. Bistrice, ki bodeta govorila o jako važnih, za šentiljske Slovence silno važnih stvareh. — Slovenci šentiljski in sosedje pridite polnoštevilno na ta važni shod!

Kam pojdemo prihodnjo nedeljo? V Št. Ilju v Slov. goricah! Kaj pa bo zopet v Št. Ilju? Silno imeniten političen shod za obmejne Slovence. Ali bo tudi shod zanimiv? To pa na vsak način! Govorili bodo eden naših deželnih poslancev, potem še dva priprosta kmečka govornika. Kmetje slovenski v Št. Ilju pridite vsi! Zavedni Slovenci od drugod, pridite tudi na ta shod! Na šentiljskem shodu zberimo se Slovenci iz Št. Ilja, Jarenine, Svičine, Spielfelda, Gomilice in iz Cmureka. Veličasten, imeniten, velepomemben mora biti ta shod. Torej na svidenje!

Šentiljčani! Občinske volitve se bližajo. Dosedaj je bil vaš občinski predstojnik Pistor. Niti vaš domačin ni, ampak privandral je na slovensko iz nemških krajev, niti pri vas ni stalno prebival, ampak v Spielfeldu. Šent-

iljčani, ali nimate doma v lastni fari za županski stol sposobnega moža? Ali si morate v Spielfeld po župana na posodo hoditi! In niti kmet ni vaš Pistor. Strah pred Pistorjem vas naj le mine. Kadar ne bo več župan, ne bo imel tudi več nobene moči in nobenega upliva. Toliko kakor Pistor lahko za vašo občino stori tudi vsak kmet. Saj Pistor tudi ni nič več nego star upokojen železniški uradnik. Šentiljčani, imejte nekoliko ponosa in volite si v občinski zastop može iz svoje sredine.

Mariborski porotniki. Za drugo porotniško zasedanje, ki se prične dne 11. junija, so izzrebani: Karl Dobitschar, Alois Dolarmitsch, Franc Eisl, Anton Gaiser, Ant. Kleinschuster, Franc Kodella in Josef Koschinegg, vsi iz Maribora; iz okrajnega glavarstva mariborskega: Andreas Pfeifer v Spodnjih Hočah, Bernard Hoinig, Vincenc Novak v Št. Lovrencu n. M., Ivan Pinterič iz Ruš, Jožef Roth iz Radvanja, Jos. Caff iz Sv. Jurija v Slov. goricah, Ignac Alt od Sv. Antona v Slov. goricah, Karl Sollag iz Zarmarkove, Franc Vella iz Sič, Ant. Zorzini iz Slov. Bistrice. Iz Ptujja: Maks Ott, J. Steute, Eduard Schäffer. Iz ptujskega glavarstva: Anton Goliat iz Cirkovca, M. Ministorfer iz Ormoža. Iz ljutomerskega glavarstva: Albert Novak iz Ljutomera, Alojz Sturm iz Ivanjec, Josef Mahal iz Negove, Ivan Tomažič iz Lokavc. Iz slovenjegraškega glavarstva: Kristijan Kovač od Sv. Antona na P., J. Ferk iz Gegentala, J. Hirschman iz Janževega vrha, Franc Kager, Hans Lukas, Alois Remitz iz Marenberga, Andraž Kozjak, Marko Rojak, Franc Zgerm in Fran Urm iz Vuhreda. Kot namestniki: Iv. Lobnig, M. Misleta, M. Mussek, J. Rozman, Jul. Ruprich, Karl Schmidt, Karl Soss, H. Wirth, L. Zinthauer, vsi v Mariboru. Med glavnimi porotniki je samo 6 Slovencev, 30 pa Nemcev.

Kam se podamo o Binkoštih? Lastnik nadvojvoda Ivanove votline v Hudi luknji g. Ivan Vivod, priredi Binkoštni ponedeljek veliko podzemsko veselico z godbo, petjem in plesom ter sijajno razsvitljavo. Ker je ta votlina, kakor tudi nje okolica izredno slikovita in romantična, želeti bi bilo, da si jo ogleda vsak prijatelj narave. Železniško postajališče »Huda luknja« na progi Celje-Velenje. Dravograd se nahaja tikoma votline, torej je pristop kar najlažji in stroški potovanja neznačajni. Na svidenje torej Binkoštni ponedeljek v Hudi luknji!

Aretovana šoštanjaska »baronka«. Ernestina Fritz pl. Friedenlieb, 61letna ženska, je posestnica posestva v Šoštanju pri Celju. Posestvo je tako obteženo s hipotekami, da je »baronica« Fritz, kakor se je imenovala, le po imenu posestnica. Fritz je hotela kar brez koncesije na tem »svojem« posestvu ustanoviti nek »penzjonat« in je v dunajskih časopisih inserirala, da išče oskrbnika s kavcijo 12.000 kron. Tako je hotela z goljufijo priti do denarjev. Hissina Antonija Hladik ji je dala 200 kron in nek natakar ji je izročil kup srečk, v nadeji, da bodeta nastavljeni v penzjonatu. Srečke je »baronka« hitro zastavila, krone pa zapravila. Fritz je bila radi poneverjenja že lani v Gradcu presedela 6 mesecev. Sedaj so jo zopet radi poneverjenja povabili h kruhu in vodi.

Laporje. Letina se dobro kaže, ozimina lepa, trsek je nastavljen toliko grozdja, da ga že veliko let ni bilo tako mnogo. Drevje vsake vrste je cvetelo obilno. Da bi nam ljubi Bog tudi dal, kar nam je pokazal, prirejajo se v naših okrajih procesije, koje naj Bog blagoslovi!

Sevnica. Gosp. Fr. Simončič je dobil najvišje potrjenje namestnikom načelnika v okrajnem zastopu sevniskem.

Uvoz svinj iz ptujskega in brežiškega okraja na Nižjeavstrijsko je zopet dovoljen.

Iz Krčevine. Vsled odborovega sklepa bralnega društva v Krčevini pri Ptujju se bo vršila slavnost Slomškove stoletnice na binkoštni ponedeljek to je 4. junija t. l. ob 3